

Зібрання історій

КУПИТИ

Садідеддін Мохаммед Ауфі Бухараї (1172— 1233) відомий як автор найстарішої антології перських поетів «Серцевина серцевин», яка зберігає значення єдиного джерела з творчості поетів домонгольського періоду. Перу Ауфі належить також не менш цінна літературна пам'ятка «Зібрання історій та світочі переказів», у якій скомпоновані оповідання історичного, культурного та літературного характеру. «Зібрання історій» справедливо називають антологією історичних та літературних оповідань, оскільки в ній зібрано 2113 різноманітних творів. Ауфі належить до числа персомовних письменників Індії. Рятуючись від монгольської навали, після блукань містами Мавераннагру, Хорасану, Гіндустану, побувавши на службі в різних правителів, він знаходить прихисток у Делі. Книга «Зібрання історій» написана для Нізам аль-мулька Мохаммеда бен Абу Саада аль-Джунейді, візира делійського султана Шамседдіна Абу-ль-Музаффара Ільтутмиша (1211 — 1236) із династії Гуридів. Перу Ауфі належать також кілька історичних творів, зокрема «Історія правителів Туркестану», які не збереглися. Видання адресоване читачам середнього та старшого шкільного віку.

Мохаммед Абуфи

Зібрання історій

© Видавництво Богдан

www.bohdan-books.com

ISBN 978-966-10-8233-4

Мохаммед Ауфі

Зібрання історій

З перської переклав *Роман Гамада*

Серія «Скарби Сходу» заснована 2008 року

Перекладено за виданням:

Садід ед-дін Мохаммед Ауфі. Джавам аль-гекайат ва лавам ар-ревайат. —
Тегран: Шаркат-е ентешарат-е ельмі ва фаргангі, 1382/2004.

матеріал, писаний арабською і перською мовами. Якщо в історичних легендах він дотримується фольклорних традицій (наприклад, «Історія про Баграма Гура», повторювана в народній літературі в різних варіантах: народження царевича, провіщення астрологів, виховання у няньок та наставників, вправлення у мистецтвах), то твори, у яких використано запозичення із класичної літератури, художньо опрацьовує, як, зокрема, «Сіндбад-наме».

Живучи в Індії при дворі делійських правителів, Ауфі міцно стояв ногами у перській літературі, й індійська реальність не проступає у його творах, як у пізніших письменників, зокрема Аміра Хосрова Деглеві (1253–1325), батько якого під загрозою монгольської навали так само покинув Середню Азію і переселився в Індію в роки правління султана Ільтутмиша. Так звані індійські оповідання Ауфі є лише переказом інших відомих та невідомих творів («Хитрий спосіб», «Донька раджі й крадій коштовностей», «Про користь терпіння, повстримність та ваду поспіху»), про що зазначає сам письменник: «У давніх книгах Індії розказувано...», «В одній книзі, що списали мудреці Гіндустану...» та ін. Зокрема, оповідання «Властивість магніту» про зруйнування відомого язичницького храму Сомната (Сомнатха) є лише переказом легенди аль-Біруні, яку він подає в своїй «Індії».

Настанови та дидактика червоною ниткою пронизують усі оповідання Ауфі, і вони часто пісні й банальні, будучи далекими від «гірких напучувань» Сааді. Багато творів, внесених у «Зібрання історій» лише з дидактичною метою, позбавлені будь-якої (хіба що історичної) вартості, вони слугують лише моралізаторськими ілюстраціями («основна мета письменників та вчених у розказуванні історій та написанні легенд — сфера моральна»). Загальний висновок із історій лежить на обов'язку читача, проте Ауфі в окремих випадках бачить потребу робити свій висновок із необхідним коментарем.

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ